

Глава 33.

За десто са слъчи гоненїе върхъ Христіаны-те въ Персій.

На време-то на великаш Константина, говоратъ, че въ Персій са слъчило гоненїе противъ Христіаны-те: а причина-та на гоненїе-то была тѣка-ва: Іудеи-те оклеветили Симеона єпископъ Ктисифон-скій, и єпископ-атъ Селевкійскій на Сапора персидскій-атъ царь, че казвали скрышно ра-боты-те на Персіани-те, на Римляны-те, а Сапоръ къто повѣрвалъ обвиненїе-то, повдигналъ гоненїе върхъ Христіаны-те. За това гоненїе прїеха мнозина мъченическъ смърть; и въ единъ день по-страдаха и умрѣха сто клирици и єпископи; а въ знамениты-те градовы Персійски прїеха мъче-ническій конецъ осемнадесать хилади Христіани, св. несносны мъкы; и єдвамъ ходайства-та на вели-каш Константина можаха да направатъ нѣкои по-милванїа за Христіаны-те отъ тиранин-атъ.

Глава 34.

За раздѣленїе-то на Донатисти-те.

Къ начало-то на самодержавието великаш Константина, стана отцѣпванѣ отъ Донатисти-те за тѣка-въ причиня: въ време-то на гоненїе-то отъ Діоклитіана, єпископ-атъ Римскій Филиксъ, побѣгна въ Кархидонъ, а тѣкашный-атъ єпископъ Месбрій го прїе, за кое-то са научиха сички-те; за това като са поиска Месбрій, додѣ въ Римъ, и